

2007. október

EGY-HÁZ (I)

A Szent István Egyházi Általános Iskola és Gimnázium

Szent Gellért Diákotthon havilapja

III. évfolyam 10. szám

Nemzeti ünnepünk: 1956. október 23.

"Megtanított a hazára. Mert magyarnak lenni, vagy bármely nemzethez tartozni, nemcsak földet, országot jelent, hanem minden ízünkben hordott emlékezetet, de legfőképpen szemléletet is. Hűséget jóhoz s rosszhoz"

(Sánta Ferenc)

Honnan jövünk? Merre tartunk?

Gottfried Katalin Hedvig nővér
írása
- 1. rész -

A Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek Kongregációja az 1800-as évek első felében, tanító rendként kezdte meg működését az akkori Bajorországban. Az alapító anyát Jézusról nevezett Gerhardinger Mária Terézia nővért II. János Pál pápa 1985. november 17-én vette fel a Boldogok „jegyzékébe”.

Terézia anya maga kiváló pedagógus volt, korszerű tanítási módszereket fejlesztett ki nővéreivel együtt és ő nyitott először tanítói szemináriumot Bajorországban. Fontos szerepe volt az akkor kialakuló iskolarendszer létrehozásában. Nagy hangsúlyt helyezett a leányok nevelésére, hiszen belőlük lesznek az asszonyok és édesanyák, akik összetartói a családnak, és nagy szerepük van a következő nemzedék nevelésében, ezáltal a társadalom formálásában.

Az Iskolanővérek magyarországi rendtartománya 2008-ban ünnepli alapításának 150. évfordulóját. Csajághy Sándor csanádi püspök 1855-ben személyesen járt Münchenben és Terézia anyától nővéreket kért egyházmegyéjébe. Az alapító anya maga is többször járt Temesváron, ahol 1858-ban hat nővér kezdte meg az oktató-nevelő munkát.

A színvonalas munkának és a csanádi püspökök gondos támogatásának köszönhetően rövidesen sok fiókház nyílt Temesvár környékén. Az 1880-81-es tanévben Temesváron új épület készült el, amelyben internátus, óvoda, különféle iskolatípusok: közöttük tanítóképző intézet is működött. A Magyar Rendtartomány virágzását mutatja, hogy 1922-ben a hat európai tartomány közül a tanulók létszáma tekintetében Magyarország a második helyen állt a Bajor Tartomány mögött. 31 telephelyen dolgoztak iskolanővérek, és Temesváron kívül jó hírű iskolaközpontok jöttek létre Kolozsvárott, Szegeden és Debrecenben.

Októberi évfordulók:

1843. 10. 16. - A müncheni anyaház alapítása
1858. 10. 10. - A temesvári alapítás
1833. 10. 24. - A Kongregáció születése

Welcome!

Kedves nagycsoportos óvodás!

Szeretettel várunk ingyenes angol óráinkban!
Gyere és tanulj játékosan iskola előkészítő
foglalkozásainkon!
Érdeklődni: Rácz Csabáné 06-70/50-77-767

WILLKOMMEN!

Kedves nagycsoportos óvodás!
Ingyenes német nyelvtanulás
nagycsoportos óvodásoknak, játékos for-
mában, versek, dalok segítség-
gével!
Érdeklődni: Ábrahám Éva 06-20/82-33-628

BIENVENUE!

Ingyenes
FRANCIA OVI INDUL !!!

Játék, gyerekdalok, mesekuckó...

A nyelvtanulás folytatható
a Szegedi Alliance Française
makói gyermek nyelvtanfolyamain is,
melyeket iskolánkban kiegészítve tart.
 H-P.: 16-20h
Érd.: Veréb Sándorné Anikó 06-20/82-33-647

**Az ingyenes foglalkozások helye: Szent István Egyházi Iskola és Gimnázium
6900 Makó, Szent István tér 14-16. Első foglalkozás ideje: 2007. október 17. (szombat) 15:30**

Az Alliance Française de Szeged
együttműködve a makói
Szent István Egyházi Általános Iskola és Gimnázium,
Szent Gellért Diákotthon-nal

Francia színjátszó szakkört

hírdet

általános és középiskolás korosztály számára

Jelentkezéskor a francia nyelvtudás nem előfeltétel!

A foglalkozás vezetője: Pataki Flóra, francia-magyar drámaoktató tanár,
a Szegedi Alliance Française munkatársa

Idője: kedd délutánonként
Csoportbeosztás és első foglalkozás: 2007. október 9. (kedd) 15h30

Helye:
Szent István Egyházi Általános Iskola és Gimnázium, Szent Gellért
Diákotthon Makó 6900 Szent István tér 14-16. Tel: 06-62/213-052

HANG-SÚLY

Az idei tanévtől gyarapodott iskolánk szerzetes közössége. Bencze Ivett Regina nővér fiatal kora ellenére már komoly megbízásokat tudhat maga mögött. Intézményünkben matematika-fizika-hittan szakos tanárként és a kollégium igazgatójaként dolgozik. Őt kérdeztük életéről, munkájáról, hivatásáról.

A Balaton közelében

- 1978-ban születtem Siófokon. A családdal Balatonszabadiban élünk, a szüleim jelenleg is ott laknak. Van egy húgom, aki három évvel fiatalabb nálam. Édesapám vidéken dolgozik, anyukám már nyugdíjas. A Balaton közelsége miatt is nagyon szép gyermekkorom volt, télen még a testnevelés órákon is a tóhoz jártunk ki korcsolyázni. Csöndes kisgyerek voltam, nemigen szerettem játszani, inkább a szüleimnek, nagyszüleimnek segítettem. Szívesen végeztem a házimunkákat, sütöttem, főztem, varrogattam. A családomnak elég nagy kertje van, ezért a szőlő és kukoricatermesztéssel kapcsolatos teendőkben is kivettem a részem. Szóval, igazi jó kislány voltam.

Reáltárgyak vonzásában

- Siófokon végeztem az általános iskolát, a gimnáziumot Budapesten a Patrona Hungariae-ban. Amikor oda felvettek, mindenki mondogatta, hogy biztos apáca akarok lenni, de én akkor magabiztosan válaszoltam, hogy nem. Iskolaválasztásom oka nem vallási háttérű volt, inkább az, hogy jó tanulóként szüleim egy erős középiskolába akartak járattatni. Amikor a Patronába kerültem, kitágult számomra a világ, egy nagy közösség tagja lettem, ahol jól éreztem magam, és új barátságaim is születtek. A csendes, visszahúzódó lányból, aki voltam, itt váltam nyitottabbá és elevenebbé. A nagyvárost viszont 15 év alatt sem tudtam megszokni. Nehéz volt az is, hogy akkoriban még csak kéthavonta járhattunk haza. A tanulmányi eredményem a gimnáziumban mindig 4,5 körül volt, és természetesen a matematikával és a fizikával foglalkoztam a legszívesebben. Azt, hogy matektanár leszek, már általános iskolában elhatároztam. A Patronában Monika nővér is tanított egy évig, és Mezei Klári néni, akik nagy hatással voltak rám. Az ELTE-n végeztem.

Szerzetes születik

Pontosan emlékszem arra a pillanatra 14 éves koromban, amikor megfogalmazódott bennem az, hogy nővér legyek.

Annyi volt az egész, hogy elalvás előtt a fal felé fordulva, megmagyarázhatatlanul villant belém a gondolat, de nem a fejemből, hanem egészen mélyről, hogy talán szerzetesnek kellene lennem. Utána egy ideig nem foglalkoztam ezzel, de az osztálytársaim folyamatosan unszoltak velem. Ebben a helyzetben az osztályfőnököm segített sokat, aki meghallgatott, tanácsokat adott, de soha nem beszélt rá semmire, szabadon hagytá nálam ezt a kérdést. A döntés pedig fokozatosan érlelődött bennem. Az egyetemem már jelöltként végeztem. A családom, úgy érzem, igazán az örökfogadalmamkor fogadta el az elhatározásomat. Olyan izgalommal készültek rá, mint a húgom esküvőjére.

Mindörökre

- Két évig voltam jelölt, egy esztendeig pedig novícia. Ez az időszak elég zárt és magányos volt, sok imádsággal és elmélkedéssel azt a célt szolgálta, hogy az Isten-nel való kapcsolatom elmélyítse. Ekkor az egyetemre sem jártam és a közösséggel sem érintkeztem. A szüleimmel is csak leveleztem. Ezután meghatározott időnként fogadalmat tehettem. Az elsőből számított 6 és 9 esztendő között lehetett kérni, hogy örökfogadalmas legyek, erről az előjárók döntöttek. Én 8 év után fogalmaztam ezt meg. Idén nyáron az ünnepélyes fogadalmátételt egy hónapos lelkigyakorlat előzte meg, maga a szertartás a nővérek közössége előtt, szentmise keretében, nyilvánosan zajlott. A kötött részek mellett a fogadalmam szövegét mindenki maga írja meg, és olvasza fel, égő gyertyával a kezében. Nagyon szép rész ekkor a "Suscipe" nevű ének, amely arról szól, hogy "fogadj el Uram, ígéreted szerint, hogy éljek!". Az örökfogadalmam után egy szerzetesnek már csak a temetésén éneklük ezt újra.

Nagy kihívások

- Rögtön a pályám elején már kaptam osztályt és kollégiumi csoportot is. Az első év nagyon kemény volt, eléggé kimerültem. Utána megpróbáltam több időt fordítani magamra is, feltölteni, kikapcsolódni, és ez valóban jótékonyan hatott a munkámra. Tanítványaim tavaly érettségiztek. Egy ideje megfogalmazódott bennem a változtatás gondolata, így elfogadtam azt, hogy Makóra kerüljek. Vonzott a vidék, az itteni osztályok kis létszáma, egyszer már jártam itt korábban. Egyelőre örülök az új helyzetnek, bár itt minden más, mint a Patronában. A felelősségem is sokkal nagyobb, kollégiumigazgatóként nekem kell megoldanom a különféle problémákat. Nagyon kevés szabadidőm van, a munka mellett járok egy mentálhigiénés képzésre is. Szeretnék többet olvasni, úszni, kerékpározni, kirándulni is, de mindig van tennivalóm. Az itteni tantestületről nagyon jók a benyomásaim, összeszokott, egységes kis közösségnek látom. Én pedig próbálok ismerkedni a helyzettel és a lehetőségeimmel.

Szabó Anna

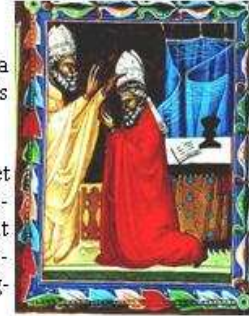
Szent Gellért-napi ifjúsági találkozó

Szeptember 22-én, szombaton, 9 órakor ékeztünk a busszal Szegedre. A Dómban volt a közös találkozó, ott választották ki a csoportok tagjait is. A reggeli imádságot előadások és foglalkozások követték.

A beszélgetések témái lettek a mottóink: *"Vedd észre! Gondold át! Tedd meg!"*

Az elmékedések kétszer 60 percesek voltak. Mindenki jól érezte magát. A közös ebédet követően kézműves foglalkozásokon vehettünk részt, lehetett gyöngyöt fűzni, cserépállatok és gyufaképet készíteni. Volt gyónási lehetőség, szentségimádás, énektanulás, amit szentmise követett a székesegyházban. A vacsora után a táncházban együtt tanultunk lépéseket. A nap folyamán, megtekinthetőek voltak a Szent Erzsébet pályázatra beérkezett legjobb alkotások. Lelkileg feltöltődve értünk haza a nap végén. *(Jáksó Gabriella 7. a)*

A találkozó a kézműves műhely tetszett a legjobban, mert úgy gondolom, hogy bármilyen apró, kis munkával is segíthetünk a rászorulókon. Jó érzés volt, hogy együtt imádkoztunk sokan, a közös énekek pedig vidámmá tették a hangulatot. *(Kovács Lehel 7. a)*

MAROS-PART ABC

"A" nagy nap: 2007. szept. 24-én Szent Gellért ünnepén iskolánk első hat évfolyama felkerekedett, hogy zárandoklatot végezzen.

"B"ea néni állomása: próbája az ügyességnek, a gyors észjárásnak. A keresztrejtvény megoldásából tudtuk meg: "akik óráá néznek, felvidulnak!"

"C"sapatok, mint Kincskeresők, Keresztes pókók, Csodagyerekek, Solymok, Zöld Sasok, Szent Gellért utódai, no és a Végső állomás

"D"alok, mert folyamatosan nótáztunk, de a legkedvesebb Szabi bácsitól: Velencében születél..., és a refrént csak a fiúk, csak a lányok, most mindenki! Tudta

"E"szti nővér: aki fáradhatatlanul szervezett, ötletelt és kitalált, hogy végül egy fantasztikus napunk legyen

"F"ák, mint az ősz gyönyörű hírnökei, színesedő, halódó leveleikkel pompás díszletei és kísérői voltak utunknak.

"G"ellért püspök: akinek tiszteletére elindultunk, hogy életét megismerjük, példáját kövessük, és ünnepére méltóképp emlékezzünk.

"H"angok: gyerekzsivaj, éneklés, a szentmise nyugodt csendje, a játék öröme- egy teljes napon át

"I"ndulás: szakaszosan, rendőri átségitéssel, kicsit torlódva, libasorban. Már akkor sejteni lehetett, különleges élményben lesz részünk.

"J"áték: némán a szent életéből, hangosan a töltsről leszaladva, eszközzel és anélkül, csapatban és egyedül-mindig!

"K"ereszt, ahogyan a Kántor úr mutatta, virágokból és bogáncsból, hogy minden osztályterem díszévé és a nap emlékévé váljék.

"L"evél, mármint menetlevél: csapatneveknek, az ügyesség nyomdáinak, olykor lábnyomoknak őrizője, mely leginkább akkor tűnt el, mikor szükség lett volna rá.

"M"ise, mégpedig szabadtéri, amelyet nem látott még az öreg strand. Hangulatos, megkapó szertartás farönkőn és fűben - együtt!

"N"ap, mert sütött ránk melegen és vidáman, fáradhatatlanul szerencsére.

"O"lyan jó volt- máskor is szeretnénk!

"P"aprikáskrumpli: megfáradt és éhes zárandokok étke a napközis táborban.

"R"emeteség: öt perc némaság próbája az úton, amikor is mindent a fülnek és a szemnek, hogy örülhessünk újra a szájnak.

"S"ok jó ember együtt: nem bántunk meg és még el is fértünk.

"T"úra: és minden ami vele járt, jó levegő, gyönyörű természet, megfáradt kispajtások és a másnapi izomláz...

"Ü"gyesség: hat állomás, ahol dolgozott az ész, a kéz, a száj s mindvégig a szív és a lélek.

"V"irágok, amelyek a nap során felöltöztek színes szirmokkal, hogy végül az oltárt díszíthessék.

"Z"arándoklat, ami kellett, hogy kilépve a biztonságos környezetből, új utakon járjunk, s a nap végén az újra érzésével térhessünk vissza szokott napjainkba.

Köszönjük!

VÁROSMISSZIÓ

„Reményt és jövőt adok nektek”

A 2007. év Budapest számára a városmisszió éve. II. János Pál pápa indítására több európai nagyváros püspöke úgy érezte, hogy új módon kell bemutatnunk hitünk gazdagságát a világnak. Nyilvánosan is fel kell mutatnunk Krisztus jó hírének jelét és mindazt a kulturális és emberi gazdagságot, amit a kereszténység Európában ma is hordoz. Ezért hát bátran, de nem agresszívan, a modern hírközlés, a látvány, a művészetek és a zene eszközeit is felhasználva fordultunk Európa nagyvárosainak lakóihoz. A város a világnak, a profán világnak a jelképe is. Olyan hely, ahol különböző nyelvtű, kultúrájú, vallású, világnézetű emberek találkoznak egymással. Olyan hely, ahol nem a szépen megélt önazonosság gazdagsága, hanem az arc nélküli szürkeség, az érdektelenség, a sodródó tömegmagatartás, az elmagányosodás hordozza a legnagyobb veszélyt. Ezért olyan aktuális Jeremiás próféta szava, mely idei misszióink jelmondata: „Reményt és jövőt adok nektek”.

Erdő Péter bíboros, prímás, érsek

VÁROSMISSZIÓ - egy tanár szemével

Számomra ez a rendezvény számos apró, jó ötlet tárháza volt, ami lehetőséget teremtett az ismerkedésre, a nyitottság, a szeretet megélésére, kapcsolatokat épített és maradandó élményeket adott.

"Ingyen ölelés": a Bakáts téri templom előtti téren egy sátorban bárki kaphatta. Kedves képek is illusztrálták, segítettek, egymás megérintése mennyire természetes lehet. Akár barátként, családtagként, szimpátiából, elfogadásból adjuk, fogadjuk, a szeretet, szavak nélkül is érezhető, olykor könnyekkel a szemünkben.

"Az éket pici örömei": kis papírlapok, rajtuk olyan szavak, mondatok, amelyeknek néha nem tulajdonítunk nagy jelentőséget: Ősz van, A szeretteim egészségesek,

Ma tudtam olvasni, Szeretne vagyok... Nem különleges dolgok, de ha belegondolunk, nagyon szerencsések vagyunk. Elég rágondolnunk és máris jobban érezzük magunkat.

"Csodálatos Afrika": a missziós nővér megható beszámolója az önzetlenség erejéről. Lebilincselő, megható képek onnan, ahol az éhező, nyomorgó emberek pénzért akartak felajánlani a nekik éneklő szerzeteseknek.

"Bingó": egy játék, hogy ne legyünk egymás számára ismeretlenek. Megkeresni, hogy ki eszi szívesen a spenótot vagy ugyanaz a szín a kedvencünk, már egy jó beszélgetés kezdete is lehet.

A REMÉNY napjának programjain voltunk együtt.

Vajda Magdolna

FELE-MÁS

Új rovatunkban párhuzamosan két "láncot" indítunk el, egyet az iskolánk felnőtt dolgozói, egyet a diákok között. A cél egymás alaposabb megismerése, hisz minden interjúalany a rövid beszélgetés végén egy kérdést tehet fel annak, akiről szeretne többet megtudni. Így a láncszemek szorosan egymásba kapcsolódnak, és közben izgatottan várhatjuk, ki lesz a következő?

Gajda Mária 6. b

- Maca, nagyon fürge és játékos vagy. A természetben is szeretsz lenni?
- Igen, mert kedvelem az őszt, szépek a levelek és fák, változatos az időjárás.
- Van kedvenc elfoglaltságod ilyenkor?
- Leginkább gesztenyét gyűjtök, és bábokat készítek belőlük.
- Az idei őszen hatodik osztályos lettél! Milyen érzés?
- Sokkal többet kell tanulnom, új tanáraink is vannak. Viszont az osztályközösség sokat formálódott ennyi év után, jobban odafigyelünk egymásra, többet beszélgetünk. Úgy tervezem, hogy maradok jövőre is az általános iskolai tagozatban, és nyolcadik után szakközépiskolában tanulok majd tovább.
- Kitől, és mit kérdeznél meg a következő számban?
- Bács Rékától, hogy milyen érzés az, hogy már minden testvére ebbe az iskolába jár?

Hudák Szabolcs tanár úr

- Szeptember végétől egy teljesen új feladatkört látsz el!
- Ez így van. Több éven keresztül napközis nevelőként dolgoztam, egy nagyon jó és összetartó munkaközösség tagja voltam. Az idei évtől informatikát oktatok, a fakultáció kivételével.
- Milyen célokat tűztél ki magad elé?
- Fontosnak tartom a gyakorlatot, a számítógép tudásalapú és valóban hasznos használatát. Ennek érdekében délutánonként is fogadom a tanulókat a szaktanteremben: hétfőn, kedden és csütörtökön 14-15 óráig 5-8. osztályig, 15-16 óráig a 9-12. évfolyamok diákokat. Elsősorban a tananyaghoz, órai munkához való információgyűjtésben kívánok segítséget nyújtani. Várom azokat is, akik gyakorolni szeretnék az informatika tantárgyban elsajátított ismereteket.
- Kivel kapcsolatban lennél kíváncsi legközelebb?
- Veréb Sándortól kérdezném: Mit tapasztal, a szülők hogyan fogadják azt, hogy az iskolaépület előtt kell a gyermekeiket várni?

VENDÉGSAROK

Joanna Suh, japán iskolanővér a közelmúltban tett látogatást intézményünkben. A nálunk töltött rövid idő alatt ismerkedett a magyar kultúrával, az oktatás rendszerével, a tanítási módszerekkel. Japánul tanított számolni, mondókákon, szavakon keresztül adott bepillantást a Távol-Kelet kultúrájába. Benyomásairól, itt szerzett élményeiről kérdeztük őt.

- Először is szeretném elmondani, nagyon boldog vagyok, hogy itt lehetek. Életemben először járok Magyarországon. 25 éve tartozom a Notre-Dame nővérek közösségébe, foglalkozásom szerint világtörténelmet tanítok, ezen belül a magyarokét is. Ezért már régen elhatároztam, hogy személyesen is ellátogatok egyszer ebbe az országba.

- Japánt a "felkelő nap" hazájának tartják. Hogyan jellemzné Magyarországot?

- Gyönyörűnek tartom. Lenyűgözött Budapest, ahogyan a Duna kettészeli! A természet, a táj szépsége itt vidéken is megkapó, hogy minden olyan békés és nyugodt.

- Milyen különbségeket lát a két kultúra, az emberek életstílusuk között?

- A japánok inkább visszahúzódóak, főleg felnőtteként, az európaiak teljesen mások. Itt mindenki barátságos, közvetlen. A kisgyermekek elevenek, játékosak, míg a nagyobbak érdeklődőek. Örömmel tölt el, hogy a magyar diákok szeretnék megismerni Japánt, befogadóak az idegen kultúra, értékek iránt is. Nagyon szimpatikus, hogy nyíltan kimutatják az érzelmeiket, közvetlen, és szeretetteljes a kapcsolatuk a pedagógusokkal. Nálunk sokkal tartózkodóbbak és hivatalosabbak a személyes kontaktusok.

- Viszont, ha jól tudom, a távol-keleti gyerekek fegyelmezettebbek és szorgalmasabbak!

- Ez igaz, de Magyarországon sokkal nyíltabban tudnak az iskolások viselkedni, oldottabb a légkör az iskolákban, és ezt sokkal fontosabbnak tartom.

- Mennyire tartja hátrányos helyzetűnek országában a történelem tantárgyat?

- Hangsúlyosabb az angol és a matematika, de a diákoknak van lehetőségük alaposan elmélyedni a történelmi tanulmányokban is. Maga az oktatási rendszer nehézkes Japánban ilyen szempontból, mert a világtörténelemmel való komolyabb megismerkedés valóban a személyes érdeklődés függvénye.

- A nővér milyen feladatokat lát el a renden belül?

- 43 esztendeje vagyok szerzetes, és negyed évszázadon keresztül gimnáziumi tanárként dolgoztam. Koreában 10 évig éltem. A rendünk világméretű, szoros együttműködésének köszönhető, hogy most itt lehetek.

- Hadd kérdezzem meg, hallott-e már a makói hagyományról, amelyről úgy tartják, világhírű!

- Valójában ezt az információt csak Magyarországon hallottam. Annyit elárulhatok, hogy magam is szívesen fogyasztom ezt a fűszernövényt, és a japán konyha is előszeretettel használja.

- Befejezésül, mit üzenne a magyar tanár kollégáknak?

- Szeressék diákjaikat, és kiegyensúlyozott légkörben próbáljanak minél szélesebb körű tudást nyújtani a tudásra szomszjas, fiatal elméknek.

TÜKÖRBEN A 7.G

- ahogyan ők látják magukat -

Mint a gimnázium legfiatalabb osztálya, újra elsősökné érezzük magunkat. Bár most nem az ABC-t vagy az 1x1-t, hanem komolyabb tantárgyakat, kémiát, fizikát kell megismernünk. Nagy reményekkel vágunk neki. ☺ Ha megkérdeznénk a többiektől, kinek mi a kedvenc órája, bizonyára százféle lehetőség hangzana el. Ahogyan magunkat ismerjük, többségben lennének azok a tárgyak, ahol nem kell sokat tanulnunk. Annyit elárulhatunk, osztályunk kedves testmozgásai a különféle játékok, a lányoké a kapitánylabda, a fiúké a foci. Minden napjaink ugyanúgy telnek, mint a többieknek. Mi is az udvaron gyülekezünk reggel, és az első órák elején mindig leellenőrizzük, hogy mindenkinek hiánytalan-e a felszerelése és kész vannak-e a házi feladatok. Hát... ☺ Úgy gondoljuk, nem arról vagyunk híresek, hogy a leg-szorgalmasabbak és a legjobb magatartású tanulók lennénk, de a helyzet nem annyira vészes. ☺

Az osztályközösségünk még most formálódik. Az új társakkal hamar összebarátkozott mindenki. Szeptemberben a nyolcadikosokkal együtt Budapestre utazunk a Városmisszió programjaira, ami jó alkalom volt arra, hogy a Karolinás és Patrónás diákokkal is megismerkedjünk. Bizakodva tekintünk a jövőbe és fogunk mi még kellemes meglepetésekkel szolgálni.

A 7.G osztály nevében:

Bajer Stefán, Kelemen Zsófi és Vincze Fanni

Névjegy

Név: 7.G

Életkor: 1 hónap

Lakcím:

új épület, föld-szint

Főnök délelőtt és mindig:

Csapóné Mátó

Mónika

Délután:

EMLEK-KÉP(PEN)

Visszatekintés nyári táborainkra

- 2. rész -

A kerékpáros baráti kör beszámolója

Bátya, 2007. július 24-27.

Immár hagyományként idén nyáron is összeállt a „nagy csapat”: 11 bátor ember, akik vállalták a kihívást és kerékpárra pattanva szeltek a kilométereket magukkal víve jókedvüket és iskolánk hírért Bátyára. Hódmezővásárhelyről Horváth János tanár úr vezetésével, Mészáros Ildikó néni és Majoros Marci bácsi kíséretében indultunk útnak, de ezen a napon nemcsak a kilométerekkel szemben, hanem felülről

erős szembeszéllel, majd egy zivatarral is küzdenünk kellett. Csapzottan, nagyon fáradtan, a tervezettnél később értünk Bátyára, ahol kárpótolt minket Tatar János atya vendégszeretete és a kényelmes szálláshely. Ekkor 130 km állt mögöttünk.

Másnap Kálocsán ismerkedtünk a város nevezetességeivel és eltekertünk a Szelidi tóhoz is. Az időjárás a fürdéshez hűvös, de a biciklizéshez jó volt: pihenésnek számított megtett 60 km.

A harmadik napon komppal keltünk át a Dunán. Az időjárás is kedvünkbe járt, így a dombori strandon fürdöttünk, majd áttekertünk Szekszárdra. Visszafelé a Gemenci erdő északi részén áthaladva a szekszárdi Duna hídon értünk vissza Bátyára. A 75 km-es út után jólesett a finom vacsora a közeli vendéglőben.

A negyedik napon haza indultunk útba ejtve a hajósi pincefalut, ahol borkóstolással egybekötött idegenvezetést hallgattunk az egyik borpince tulajdonosától. Utunkat nemcsak testben, hanem lélekben is megerősödve zártuk Szegeden, közel 130 km-es táv megtétele után.

Jövőre újra nekivágunk!

Majoros Máté 9.G

ESEMÉNYNAPTÁR OKTÓBER

4. cs	16 ó Mentálhigiéné előadás 1. szülőknak, pedagógusoknak Előadó: dr. Tringer László pszichiáter
5. p	Megemlékezés az aradi vértanúkról
11. cs	8-14 ó Egészségnevelési nap Nincs napközi!
18. cs	14 ó belső továbbképzés Nincs napközi!
20. szo	Munkanap, emlékezés az október 23-i eseményekre
24-től	Délutánonként foglalkozások a leendő elsősöknek
27. szo	Közös iskolai szentmise az iskola valamennyi diákjainak és dolgozóinak elhunytjaiért és dr. Tóth Aladárrért
29-31. h-sze	Őszi szünet
November 5. h	Szünet utáni első tanítási nap

HÍREK, HIRDETÉSEK

Tanár-diák kosárlabda! Szerdánként, 17:30-tól várjuk az érdeklődő kollégákat a tornaterembe!

A **Kreatív Kézműves Kör** tanfolyamot indít iskolánkban felnőttek részére, minden hónap első keddjén 16:30 - 18 óráig. Szeretettel vár minden érdeklődőt Györfi Józsefné Mónika tanárnő!

I. Makói Hagymatúra: Iskolánk 5 tanulója sikerrel teljesítette a hagyományteremtő kezdeményezés 45 km-es kerékpáros szakaszát, 4 óra alatt. A résztvevők közül intézményünk adta a legnagyobb létszámú csapatot, és a legfiatalabb tüző is közülünk került ki. A társaság tagjai: Bács Martin, Bács Roland, Kovács Lehel, Beleznai Péter (7-8. évfolyam), Kiss Balázs (2. osztály). Kísérő tanár: Kiss Pál. Az eredményről a Makói Hírek szept. 28-i száma is tudósított.

Intézményünk hírei, eseményei megtekinthetők a csipkesori hirdetőkirakathban is!

Kiadja a Szent István
Egyházi Alkalmos Iskola és Gimnázium, Szent Gellért Diákotthon
Makó,
Szent István tér 14-16.
Telefon: 06- 62/213-052
e-mail:
egyhaziisk.mako@freemail.hu

web:
www.szisztvan-mako.sulinet.hu
Felelős kiadó:
Sárosi Péter
Szerkesztő:
Szabó Anna
Fotó: Majoros Márton
Tördelés:
Hudák Szabolcs